

betyde en forringelse i en meget stor del af landet af transport af mennesker med et handicap.

Derfor vil vi gerne bede om i dag, at ministeren vil give tilsagn om, at han måske giver sin vurdering af, om det her vil komme til at lægge standarden, og hvis det gør, hvor mange kommuner i landet der så vil få en ringere standard, end tilfældet er i dag. Det synes jeg er en vigtig viden at have med, inden folk trykker på den grønne knap her, altså om det, vi er ved at lave, i virkeligheden er en nedgradering af servicen flere steder i landet i stedet for det modsatte, som vi alle sammen håber og tror.

Jeg skal hilse og sige, at også vi kan tilslutte os de ændringsforslag, som SF oprindeligt velviligt stillede, og som vi synes højner standarden på en god måde.

Den anden del af forslaget er så rejsekortet, og der havde vi jo en større diskussion sidste gang. Faktisk var det sidste, der skete lige inden valget, at vi bad om at få hele lovpakken tilbage i udvalget, fordi vi syntes, at det var lidt usikkert, hvordan statens retsstilling blev i det her på længere sigt.

Når vi nu hjemler, at, om jeg så må sige, aktieindehaverne eller de selskaber, som ejer rejsekortet, kan hive provenuet ind, når andre aktører måtte betale sig ind på rejsekortet senere, er det jo ikke relevant lige nu. Det vil ikke give nogen kæmpestore indtægter i morgen og de næste par år, men hvad nu, hvis rejsekortet bliver det nye dankort om 10 år? Er det så rimeligt, at det til den tid er DSB og Arriva, der skal score den sandsynligvis meget store fortjeneste, der vil komme?

Hvis Folketinget på det tidspunkt beslutter sig for, at det ikke er rimeligt, at det er dem, der scorer fortjenesten – jeg medgiver, at det er en hypotetisk tanke, men vi er her jo også for at tænke lige to skridt længere frem – og hvis Folketinget så ønsker at ændre på, hvem der kan høste overskuddet fra rejsekortet, kan vi så det uden at påkalde os et erstatningsansvar, fordi de forskellige aktører jo har investeret en masse penge i tiltro til, at de ville få provenuet?

Kl. 14.20

Det er den retsstilling, som Det Radikale Venstre er stærkt optaget af at få belyst, ikke fordi vi er imod rejsekortet, for det er en fantastisk idé, og vi støtter til fulde hele projektets idé og gennemførelse, men lige præcis her synes vi at der er brug for klarhed over, om vi kan give os selv nogle problemer på længere sigt. Det håber jeg også ministeren har haft lejlighed til at undersø-

ge eller i hvert fald vil få lejlighed til at undersøge, inden vi skal videre med behandling af forslagene.

Vi vil kigge på, hvordan det går med SF's ændringsforslag, og vi vil kigge lidt på de svar, ministeren kommer med, inden vi tager endelig stilling til vores holdning til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sådan set bare spørge hr. Lidegaard, om hr. Lidegaard kan være enig i, at formålet med individuel handicapkørsel er at ligestille de svært bevægelseshæmmede borgere i samfundet med borgere uden fysiske handicap, for så vidt angår transportmuligheder med kollektiv trafik. Kan hr. Lidegaard være enig i, at det er formålet med individuel handicapkørsel?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er helt enig. Hvis jeg skal komme med et eksempel, så kan jeg sige, at hvis jeg skal tage bussen hjem fra mit hus til Christiansborg, så står jeg op af min seng, børster tænder, går ned i entreen, går ud og tager den kollektive bus, kører ind på Christiansborg og går op på mit kontor.

Lovforslaget her lægger op til, at de handicappede skal kravle ned ad trapperne, skal møve sig ud til busstoppestedet, og der er ikke nogen, der skal hjælpe dem med at komme op i bussen. Når de så kommer ind på Christiansborg, kan pensionisterne kravle videre op ad Christiansborgs trapper, fordi man ikke vil ofre de få millioner kroner, det koster på landsplan, at de kan komme helt op på kontoret.

Det er ikke, hvad jeg forstår ved ligestilling.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil hr. Martin Lidegaard ikke give mig ret i, at hvis man skulle lave en fuldstændig ligestilling, så skulle man sige, at så skulle den svært bevægelseshæmmede også bevæge sig hen til stoppestedet? For godt nok går hr. Martin Lidegaard ud ad sin gadedør, men bussen stopper jo ikke lige uden for hr. Martin Lidegaards gadedør, tror jeg i hvert fald ikke, medmindre der er et stoppested.

Men det er sådan, at vi, som ikke har fysiske handicap, skal bevæge os hen til et stoppested, mens det her lovforslag rent faktisk lægger op til, at det er fra gadedør til gadedør, men samti-